

fundtes hængende paa Pæle udenfor Uggehusene, og derefter have de i samme Aar anden Gang antruffen og borttaget et Fiskegarn, som var lagt i Vandet. — I Aaret 1795 have daværende Fiskeforpagtere atter foranstaltet Efterfølgning anlangende ulovlige Fiskeredskaber i Fjorden, hvor de da have funden og borttaget et Kringelgarn som hængte op paa Landet ved Fjorden og i Nærheden af Uggehusene. Efter at de i Aaret 1790 fundne Garn vare borttagne, har daværende Fiskeforpagter erhvervet et Thingsvidner fra Randers Bythingsret begyndt den 22de Marts og sluttet den 24de dito 1790, og efter at der ved gjentagen Randsfagning udi Aaret 1795 atter blev funden Fiskegarn ved Uggehusene, har Herskabet som Eier af Frisenvold Løsegaard først andraget Sagen for Stedets Amtmand i Overensstemmelse med Forordningen af 13de Mai 1769, da Uggehus-Beboerne den Tid vare bleve Selveiere, men da ingen mindelig Afgjørelse kunde tilveiebringes, saa har bemeldte Herkskab erhvervet 3de Thingsvidner, det første fra Frisenvold Birketing begyndt den 9de Juli 1795 og sluttet den 20de August s. A., det andet fra denne Ret begyndt den 8de December 1795 og sluttet den 12te April 1796 og det 3die fra Randers Bythingsret, begyndt den 14de August og sluttet den 28de dito 1797. — Ved alle disse Thingsvidner har Citanten søgt at ville bevise, at Uggehus-Beboerne have brugt utilladelige Fiskegarn, og at de tillige skulle have drevet Fiskeriet paa forbudne Steder i Randers Fjord. — Efterat de 2de første Thingsvidner vare erhvervede, haver Citanten endvidere i Overensstemmelse med Forordningen af 10de Juli 1795 og 20de Januar 1797 formelig andraget Sagen for vedkommende Forligelses-Commission, hvor den dog ikke er bleven afhandlet, men i dets Sted er den under 19de Juni sidstleden henvist til Afgjørelse ved Rettergang, og den 31te Oktober sidst er den som formelt gjort anhängig ved Dom-Stændning. Ved at overflue Sagen efter dens væsentlige Bestaffenhed, saavel i Henhold til Citanten som de Sagenes vil der fornemmelig blive at betragte.

I. Hvorvidt det Frisenvolds forrige Eier givne Privilegium til at anlægge og bruge en Løsegaard tværs over Guden-Laen, nedensfor Frisenvold Hovedgaard kan anses at give disse Rettighed til at drive Fiskeriet i Laen og Fjorden med de andre omgrændsende Løseceiers eller Jordbrugeres Udelukkelse.

II. Hvilke Fiskegarn imod dette Privilegium kan anses at være ulovlige og paa hvilke Steder heri Guden-Laen og Randers Fjord.

III. Om de Indstævnte have gjort sig skyldige i ulovlig Fiskeri i Fjorden imod det Frisenvold Eiere givne Fiske-Nets-Privilegium. —

Swad den første Post anbelanger, da kan de Frisenvold Løsegaard forundte Privilegier i dette Fald give den bedste Oplysning. — Udi en Commissions Forretning begyndt den 16de April 1696 og sluttet den 20de Januar 1698, hvoraf under denne Sag er fremlagt en Notarial-Afskrift, findes en Fortegnelse over de daværende Løsegaarde i Guden-Laen, tilligemed kort Forklaring over de paa disse Løsegaarde forundte Udkomst, og deriblandt er anført et saakaldet Extract-Uddrag af Clausholm Pante-Commission, holden i Aaret 1685, i dette Uddrag findes følgende Ansørelse, betragtede den in questione værende Frisenvold-Løsegaard, „Endnu af hans Majestæt naadigst givne Skjøde dateret 11te November 1684 extraheret saaledes:

„Frisenvold underliggende Løsefiskeri, som naar tvært over Randers Fjord med Opfiskning paa begge Sider, samt Midtstrøms Fiskeri til Udbyhøi, som i Landmaalings Matritul er anslagen under Frisenvolds Hovedgaards Lagt for 5 Ldr. 2 Skpr. 2 Fdk. Hartkorn. — Videre findes anført udi forberørte Commissions Forretning at Kong Frederik 3dies Reskript til Randers Magistrat af 18de Juli 1668, hvormed fulgte en Forordning af s. D. hvorud i Fiskeriet med Pulten, Lyster, Blusfen er forbuden at bruges i Randers Fjord. — I denne selv samme Commissions Forretning, hvilken isørigt ej indeholder nogen Dom eller Kjendelse enten betræffende Løsegaardene eller Fiskeriet i Fjorden, have Commissarerne til Slutning iblandt Andet tilkjendegivet deres Mening angaaende Fiskebruket med disse Ord: „Dette var tjenligt at det blev ogsaa forbuden under Bremerholms Straf, at ingen understaar sig at drage Vaad i Seildybet eller bruge Flynbergarn, ikke heller at sætte der nogen Fiske-Rydsjer fra det yderste i Fjorden og alt opad af Fjorden, eftersom Løsens Opgang derved forhindres og ødes og Seildybet derved forringes etc. men ogsaa da foruden at have forbrudt deres Fiskebaade og Fiske-Nedskab, naar nogen med saadan Brug paa Seildybet blev antruffen.“

Naar man nu vil jevnføre alle disse Data med hinanden for deraf at udelede den Forret som Frisenvold Løsegaard haver i Henseende til Fiskeriet, ses det tydeligt, at den alene maa have en udelukkende Rettighed til Fiskeriet Midtstrøms eller i Seildybet, hvilket og tydeligt kan ses af foranbenævnte Extract-Udtog af Skjødet, der isørigt er det eneste Bevis, som er fremlagt i Sagen,